

[Victor Larsen.]

Trediedel paa Indbyggerne, en Trediedel paa fast Ejendom og en Trediedel paa Indkomst, som findes i Forsorgsloven, derved rettes; og at disse Fordelingsregler indeholder de største Uretfærdigheder, at det ganske kortelig kan siges, at det er fuldkommen inkonsekvent at fordele efter Indbyggertal, er da ganske givet. Men selv om man først kan tage Stilling til et saadant Forslag om Udligningsfonden, naar man har set det, maa jeg dog sige, at paa Forhaand har man Lov til at stille sig noget skeptisk over for det, ogsaa da der jo har gaaet Rygter om, hvorledes det vil være at udforme.

Vanskeligt stillede Kommuner kan man jo altid hjælpe. Jeg gør opmærksom paa, at mod Lovforslaget angaaende de 6 Mill. Kr.s Statstilskud til trængende Kommuner er der ikke fra mit Partis Side vist Vrangvilje; tværtimod, vi har fra Det konservative Folkeparti i Forbindelse med Partiet Venstre stillet Ændringsforslag, hvorefter Beløbet 6 Mill. Kr. forhøjes til 6½ Mill. Kr. Vi ønsker saaledes, at en ½ Mill. Kr. forlods skal gaa til de sønderjyske Kommuner, og det gør vi paa Grundlag af de Tal, som er blevet os forelagt med Hensyn til Trangen dernede, og derudover stilles der altsaa ogsaa her et Beløb til Raadighed til samtlige Landets Kommuner, hvor man tager i høj Grad Hensyn til de vanskeligst stillede Kommuner. — Jo, saadanne Kommuner vil altid kunne hjælpes; men at lave en Udligningsfond, som efter hele sin Natur er en Udnivellering ud i al blaa Almindelighed, hvor Kommuner, der har administreret dyrt, skal favoriseres paa Bekostning af Kommuner, som har administreret billigt, at foretage en saadan Udligning, som i hele sit Væsen i høj Grad opfordrer til at bruge flere Penge, det modsætter vi os, og vi er af den Opfattelse, at enhver Udligning i større Format bør ske over Staten. Staten bør overtage en større Del af de faste Sats, Staten maa overtage faste Tilskud til Aldersrente, til Arbejdsløshedsunderstøttelse o. s. v. En saadan Udligning kan der tales om, men en Udligningsfond som den, der er bebudet af den højtærede Indenrigsminister, er i ethvert Tilfælde af en saadan Karakter, at vi foreløbig med den største Skepsis imødeser den.

Hvad dernæst det andet Spørgsmaal, Tilflytterspørgsmaalet, angaar, vil jeg gerne sige, at Lovforslagets § 3, som refererer sig til Forsorgslovens § 60, retter 6 Ugers Grænsen for den hidtidige Opholdskommune til 3 Maaneder. I § 2 henføres Amtssygehuse, Rigshospitalet, Statshospi-

talet i Sønderborg og Fødselsanstalten i Jylland til de Anstalter, som ikke skal kunne bidrage til, at enkelte tilfældige Kommuner faar særlig store Forsorgsudgifter. Muligvis indeholder disse Bestemmelser i §§ 2 og 3 noget af det rigtige. Det er givet, at vi i et Udvalg maa se nærmere paa det; det er givet, at der maa forelægges os saadanne Oplysninger, at vi i Udvalget er i Stand til at tage endelig Stilling til det.

§ 1, hvor der foreslaas oprettet et Børneværnsudvalg, og forskellige andre Paragraffer af rent teknisk Art er selvfølgelig Ting, der i høj Grad kan forhandles om; vi mener ikke at ville modsætte os den Slags Bestemmelser, men hvad de Paragraffer angaar, som indeholder Forhøjelser, vil jeg gerne med det samme gøre den Bemærkning, at Det konservative Folkeparti er af den bestemte Opfattelse, at Forhøjelser kan ikke tiltrædes; ingen Forhøjelser kan tiltrædes, saa længe man ikke gaar til en almindelig Revision af hele Lovkomplekset. Det gælder saaledes §§ 7, 8, 9 og 10, der refererer sig til Forsorgslovens § 194, hvor Talen er om Indtægtsgrænsen for Udbetaling af Normalbidraget; det gælder § 13, refererende til Forsorgslovens § 219, der angaar Enkebørns Understøttelse, og hvor det foreslaas, at der sker en Forhøjelse af Bidraget fra de nugældende Takster, som er lig med Alimentsbidraget, til de Takster, der skal betales til Ægtebørn; og det gælder § 18, refererende til Forsorgslovens § 274, hvor man som nyt Stykke foreslaar, at Kommunerne skal kunne anmelde 2/3 af et Beløb, der udgør 50 Øre pr. Indbygger til Hjælp til Sygepleje. Det gælder om disse forskellige Paragraffer, at der muligvis i dem kan være Ting, som er Overvejelse værd, men vi ser saaledes paa det, at man slet ikke, som Tilstandene er i Øjeblikket, kan gaa til forøgede Udgifter. Man kan ikke billige, at den Slags finder Sted i Øjeblikket; vi mener, at Reformen her kun kan finde Sted i Forbindelse med en Reform af hele Lovkomplekset.

I §§ 19—21 er den højtærede Socialminister inde paa Omraader, som ikke er foreslaaet i Udvalget, de refererer til Forsorgslovens §§ 305, 306 og 307. Vi mener, at der her er Tale om en Forringelse af Bestemmelserne i den oprindelige Lov, ogsaa hvad angaar arbejdsu villige Personer. Den nuværende Lov er af en saadan Karakter, at Myndighederne er svagt stillet over for arbejdsu villige Personer, og det er ganske givet, at man ikke mindst efter Socialministeriets Skrivelse af 11. Oktober 1934